

תוכנם שטויות במידע-עגבניות, ואני מתפלג על המערכת המאשרת פיתחון-פה לדבילים הכותבים שטויות כאלה.

יש לי לפעמים רושם, בכלל, שמכתבים רבים המהפסדים במדור הם מיכתבים מסוברים, ונושאים לעיתים תכופות שמות בדויים אנונימיים. האומנם? לדעתי ה' דבר פסול, ויש להימנע מכך בעתיד.

אני מכיר לפחות שני אנשים המשגרים דר'קבע מיכתבים להעולם הזה, וחות' מים בשמות בדויים במטרה מכוונת.

אריה יצחקי, ראשון-לציון

עורכת מדור המיכתבים מגיבה: לי כל עיתון שורה של כותבי-מיכתבים מדוּפ' למיט משלו, המשגרים אליו ללא-הרף מ' הגיגליבם. רק כאשר אינם מתחכמים ביותר, ניתן להבחין כי מיכתבים הנש' אינם שמות שונים נכתבו באותו סיגנון, על אותו נייר ובאותו כתיב. מיכתבים אלה נפסלים. אשר להערות האחרות: תור' דה, הדברים נלקחו לתשומת-לב.

הטבח קורא רומן זעיר

בי-30 באוקטובר הלכתי לתומי לכנס רעיוני מטעם המערך בצוותא, בנושאי חוץ ופנים. חשבת, אולי יציעו בכנס זה פית' רונות למצבנו החברתי-כלכלי.

מצאתי אולם מאוכלס ברובו בקשישים. את הצעירים בו ניתן היה לספור על כף-יד אחת. כולם עסקו בסחרה שאין להם שליטה עליה ודיברו כמהופנטים על סא-דא, פורד, עראפאט, ציונות ושטחים. פרט לבדק-בית פנימי ולהפסלת-שרוולים לחיקון המבזה, הוזכרו כל הנושאים שבי' רומו של עולם.

היחיד שהיה מעשי, ושטען כי יש לי רענן מיפלגה זו, כדי שתחזור לחינויותה ולכושרה-הכרעה הובלת העם, היה דב בן מאיר. מזכיר מועצת פועלי תל-אביב. אחד המשתתפים הקשישים שאל את מר בן מאיר באירוניה מהו, בעצם, נושא ההרי' צאה.

לפתע ידעתי מדוע האוכל שמוגש לי יום-יום הוקדה. שכן הטבח, במקום לשמור על האוכל, קורא רומן זעיר במיטבתו מתעלם מן המציאות. עובתי את הכנס ב' אמצע מהלכו, בחריאף.

ברוך אהרון, פתח-תיקוה

יש חתול בעירו

לפני כשבועיים תפסה חתולתנו, העונה לשם "גולדי" (בא מגולדה, כמובן), עמ' דה על המינון, ליד דגל-הלאום הקבוע שם. היתה זו הפגנה חתולית ברוח התקור'

גולדי והרגל
ציונית

פה, שמטרתה להצהיר: "גם אני ציונית" — או, אם תרצו, "לא ינום ולא יישן שר' מר ישראל".

דויד בנארת, רוטרנד

מתעלמים מן החטיפות

במאמרו על מילחמת-האורחים בכיירת (העולם הזה 1994) החטיא העולם הזה את עיקר התופעה המתרחשת בימים אלה בלבנון. כוונתי לרצח ולחטיפות של אורי' חים חסי-מפשע, שהוא-הוא המפיל את עיקר קורבנות-האדם במילחמת-זוועה זו. הוא מתבצע על-ידי שני הצדדים באור' (המשך בעמוד 10)

החוצפה של מוטי פרידמן

קראתי את כתבתו של אורי אבנרי על מוטי פרידמן (העולם הזה 1995), והודעתי עתי. האומנם עד לכאן מרשים לאנשים מסוגו להגיע? לדבריו: "לשרת את המדינה בחום, בלהט, במסירות". האם כוונתו עליידי העי' למות-מס בשווי מיליונים. בעוד האורת הקטן כורע תחת הנטל? הדבר מורה על חוצפה בלתי-נסבלת שלו ושל ידידיו ב' צמרת המדינה.

האם כל העונש שצריך להטיל עליו היא רק שנה וחצי, בתוספת קנס המעורר תמיהה? בעוד המונים נשפטים למאסר של שנים רבות מסכנים את נפשם במיל' חמות, מוטי פרידמן רק מדבר — ועוד בחוצפה.

מוטב שהמדינה תפקח עיניה, לפני עי' תמצא את עצמה בחברה מקולקלת ומושי' חתה. לדעתי היה בית-הדין שצריך להי' טיל עליו עונש מרתיע גדול יותר, עם קנס מכסימלי, למען יראו וייראו.

אבי עזמרה, תל-אביב

דתת פירסום לנבלה

לאחר מילחמת יום-הכיפורים מתחתי ביי' קורת על המג'ד שלי. כתוצאה מכך נז' רקתי מחטיבת המילואים. לאחר מאבק של שנה נקבע עליידי פסקד החטיבה דאז, תא"ל דני מט, שאני חוזר לחטיבה, באותו זמן לערך התקבלתי לפו"ם, והרמטכ"ל מוטה גור הוציאני משם.

לאחר כארבעה חודשים קבע המח"ט החדש במילואים שאבנה פלוגה חדשה ב'

אסא קדמוני
מודח

נשק חדיש, אלא שהמח"ט שהחליפו הורה לבטל מינוי זה — וקבע לי מינוי של מספק חולייה מיוחדת. ביצעתי זאת, ואז הוא הדיחני מהחטיבה שלא בפני, כלומר לא אמר לי אישית, אלא משמועות. באותו זמן קיבלתי את עיטורי-הגבורה — הצנחן היחיד — ואז הרמטכ"ל מוטה גור הודרו לקבלני לפו"ם. במשך פו"ם נאבקתי לחזור למינוי-החירום במילואים, ועניין הגיע עד שריהביטחון — אולם ללא הועיל.

לפני שלושה שבועות נקראתי לחטיבת המילואים ושם אמר לי המח"ט שאני הרי' דחתי לפני ארבעה חודשים ואינני בח' טיבה. וכך זה מאז המילחמה — עוד לא נקראתי למילואים משך שנתיים — ה' יחיד מהצנחנים שקיבל את עיטורי-ה' גבורה. הדברים הגיעו לידי זה שאיני יר' דע כרנע לתפעל את הנשק האישי החדש במילואים!!!

אבש לתת פירסום לנבלה זו.

אסא קדמוני, תל-אביב

מיכתב על המיכתבים

שבתי לפני שלושה חודשים משהייה ממושכת בארצות-הברית וכדרכי — משך למעלה מעשרים שנים — חזרתי לקרוא בתנופה את העולם הזה. אני חייב לציין כי העיתון השתפר מאד בשנתיים האחר' רונות. אציין גם שהעיתון מאד מקובל על ישראלים השוהים באמריקה והעושים הכל כדי להשיגו.

אבל יש לי כמה-דוכמה השגות. באחדים מן הגיליונות האחרונים מצאתי פגם ש' כדאי לתקנו בעתיד. במדור מיכתבים מר' פיעים לפעמים מיכתבים טיפשיים של

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי. המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, טלפון 03-243386. תאריך: 136. כען מברקי: "עולמפרם". מודפס בהדפוס החדש "בע"מ, תל-אביב, רחוב בן-אביגדור. הפצה: "גד" בע"מ. גרופות: "ציון-גרופיה כפסי" בע"מ. העורך הראשי: אורי אבנרי. המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.

לא היה זה משום חובה — ואף משום תבונה — למסור אותו לנו — בשלב זה? יתר על כן — חבריו של מר זילבר בצמרת מקי' ידעו כי העולם הזה עומד לפרסם מיסמך זה. מנהל המחלקה לקש' רים בינלאומיים בהסתדרות טרח להודיע להם על כך מראש. שמונה ימים לפני הפירסום, בכתב. הם יכלו לספק להעולם הזה הסבר סביר, אילו היה להם.

מנהל המחלקה ההסתדרותית הכחיש מכל-וכל כאילו פעל מר זילבר בשמו. הוא לא התפקד בהכחשה בעליפה. אלא עשה זאת גם בכתב, במיכתב למנהיג מקי' יאיר צבן, שאת העתקו שלח עוד בו ביום, באמצעות שליח מיוחד, לביתו של עורך העולם הזה.

העולם הזה פירסם את הדברים, הביא את המיסמכים במלואם, היפנה את תשור' מתהלב לפסוקים העיקריים התובעים הס' בר — והסתפק בכך. סיימנו את הכתבה בסימון-שאלה, לא בסימון-קריאה. יכולים להיות לפרשה מר' זרה זו כמה הסברים — אך כל הסבר כזה חייב להינתן על-ידי הנוגעים בדבר, ולי' שמש נושא החקירה ולגיתות. בהיעדר הס' בר מוסמך, יכול הקורא להסיק רק את המסקנות העולות בליבו.

לאור כל אלה, כדאי לקרוא שוב את ה"הכחשה" שהבאנו בראש הדברים. בולט לעין שאין בה כל הסבר לעניין. ההודעה אינה משיבה אף לשאלה אחת מכל השאלות המתעוררות. מעצמן. כל ההתייחסות למיסמכים מצטמצמת ב' אמירה הסתמית שהמיכתב של יעקוב ויל' בר הוא "תמים".

עם כל הכבוד, אין זה הסבר מספיק. אם זהו מיכתב "תמים", יש להסביר מדוע נכתב, מדוע הוא מסתמך על מוסד ההס' תדרותי המתכסה לו, מדוע מופיעים ב' מיכתב עצמו ניסוחים ורמוזים שהם, ב' לשון עדינה, תמוהים מאד.

תחת שתספק הסברים ותשיב על שאי' לות, יוצאת ההודעה בהתקפה פרועה. ביי' טוים כגון, "מעשה נבלה" מעוררים בהכ' רח את הרושם שבעלי ההודעה סברו, כי "ההתקפה היא ההגנה הטובה ביותר". זה מזכיר את הסיפור על מנהיג מקי' המנוה, ד"ר משה סנה, בירקוט הכובים. נאמר שם כי סנה הכין לעצמו ראשי' פרקים להרצאה, ובמקום מסויים שם: "הגימוקים חלשים. להרים את הקול".

האם למדו "תלמידי סנה" גם זאת? אשר לטענות הפוליטיות, אין להן שהר. הכתבה לא עסקה ביחסי מקי'מוקד, ולי' מען האמת — גם אין בהם עניין. התתי' ייחסות למיפלגת מוקד באה במיכתבו של זילבר עצמו, ואינה שייכת לעניין. ברור כי למוקד אין קשר לפרשה זו.

בסופו של דבר, נותרה השאלה ש' הועלתה בתחילתו: מה היו מניעי המיכ' תב? אילו מטרות הוא בא לשרת? אם יש למר יעקוב זילבר הסבר לכך, נשמח לפרסם אותו בלשונו. בתהאם ל' עקרונות המנחים אותנו בכל עבודתנו.

קרא ירי

אחת ההכחשות המוזרות ביותר ש' פורסמו אי-פעם בתבונה על כתבה של העולם הזה הופיעה לפני שבוע בביטאון המיפלגתי של מוקד. הגה היא במלואה:

מעשה-נבלה של יגאל לביב ואורי אבנרי
נתבקשנו לפרסם את ההודעה הבאה על-ידי יעקב זילבר ויאיר צבן: אורי אבנרי, עיתונן וכתבו "המפואר" יגאל לביב, עשו בעתונם "העולם הזה" מעשה-נבלה בו עלו על עצמם. בשות' שות עם אנשי "מפס" ביצעו פרובו' קציה שסלה והבציאו "פרשות ביוח' חדשה, פרי רמיונם הכוזב והחולני. הם ניצלו מכתב תמים כדי "להקימ" ב' ארץ "רשת-רינוול חדשה" של הביוח' האמריקאי. את מידת הכוזב בכתבה זאת — שמיפשות ורישקות חברו בה יחד — יודעים יותר מכולם הם עצמם. השכתבו של אורי אבנרי בכתבה זאת הוא שקוף למדי: זהו נסיון נוסף, ב' שרשרת נסיונות חוזרים ונשנים, להבי' איש את ריחה של אנשי מקי' ועל-ידי זה לפגוע גם ב"מקור", נעמם יש לו חשבונות פוליטיים, במיוחד מאז ה' בחורות האחרונות שהסתיימו כמילוקן של אבנרי כחזרה הפרלמנטרית וה' מרינה. כפרסם טיילה הפרת-ששה זאת הכ' ריו אורי אבנרי מלחמה הוא יקבל בה את אשר מציע לו.

כדאי לקרוא קטע זה פעמיים-שלוש, כדי להבחין מה שיש בו — ובעיקר, מה שאין בו. אין בו הכחשה.

הכתבה שפורסמה תחת הכותרת "האיש הכותב אל הכפר" (העולם הזה 1994) היתה פשוטה מאין-כמוה. היא לא עסקה בניחותים. היא עסקה בעובדות. לידי העולם הזה הגיע מיסמך אותנטי, שאיש אינו מכחיש את אמיתותו. היה זה מיכתב של יעקוב זילבר, עסקן של מקי', אל קומוניסטי יהודי באיטליה, ישראל-י לשעבר, ובו בקשה למידע על פעולות-ה' הם של אירגונים קומוניסטיים במיזרח איירופה.

נאמר שהמידע דרוש להסתדרות, וש' הכותב פועל למענה. ניסוח המיכתב היה תמוה, מכיוון שהוא כלל כמה וכמה רמזים גלויים על אופי המידע המבוקש. למשל, על הצורך, "לוד' בב' מנהיגים יודע-ידבר, ולטפל בעניין בתבונה". מישפט כגון, "אני כימעט בטוח שאתה מבין את הדברים כמוני", מבלי לפרט — יכול להעיד על כוונות שאין הכותב מוכן להעלותן על הנייר.

מה עושה — ומה צריך לעשות — עיתון אחראי, בהגיע, לידי מיסמך כזה? הפעולה הראשונה, על פי הסדר וההג' גוה, היא לפנות אל בעלי-הדברים עצ' מם — כותבי-מיכתב וההסתדרות. מר יעקוב זילבר סירב להגיב. הוא דחה את פנייתנו בועם ובגסות. אילו היה לו הסבר סביר למיכתב, האם

מוטי פרידמן